

आणि एका घुंगराच्या पट्ट्याला तिने हात घातला आणि तिच्या मनात आले कि कुठे का हा घुंगराचा पत्ता घेऊन जाईना, आधीच्या परिस्थितीपेक्षा नक्कीच बरा असणार. हळूहळू तिने डोळे उघडले आणि एक दार समोर होते. दाराची चौकट अतिशय आकर्षक आणि आधुनिक पद्धीची होती. दरवाजा उघडला तो मेधाने. हिच्या मनात आले कि चला दोन क्षण तरी सुखाने जातील. आज मेधाचा वाढदिवस होत.

मेधाच्या उत्साहाला उधाण आले होते. घरात तशी शांताताच होती. तिला आश्चर्यच वाटले. आह आपल्या एकुलत्या एका मुलीचा वाढदिवस आणि अजित त्याचं मुलीला म्हणजे मेधाला सोडून कुठे गेला तसेच तिला वाटले कि मेधा चे मित्र मैत्रिणी असतील पण घरात शांताताच होती. मेधा उत्साहात तिला तिचा नवीन ड्रेस दाखवत होती. तिने मेधाला विचारले कि घरत कोणीच कसे नाही. तेव्हा मेधाने सांगितले कि बाबाला अचानक हॉस्पिटल मधून फोन आला आणि तो गेला, हिने मेधाला विचारले कि तुला राग नाही आला का तेव्हा अजाण वयातली पोर पटकन म्हणली कि तसे महत्वाचे काम असेल म्हणूनच तो गेला. तिने मेधाला विचारले कि तुला वाढदिवसाच्या दिवशी काय पाहिजे. मेधा म्हणली कि मला खीर पाहिजे, आज पाळणाघरात सगळे जेवण तिच्या नावडीचे होते.

तिला भरून आले, इतक्या मोठ्या भरल्या घरात, जिचा वाढदिवस ती मुलगी खीर मागत. ती पटकन उठली आणि स्वयंपाकघरात गेली. कपाटातल्या शेवया काढल्या, आणि खिरीची तयारी सुरु केली. तिच्या मनात आले कि नशीब असते आणि अशा घरात पडली असती तर घराचे सोने केले असते. पण दुनियेचा नियमच आहे. ज्याच्या गुणांची कदर होईल असे घर त्या लोकांना क्वचितच मिळते.

तिकडे हॉस्पिटल मधे अजित ला अत्यंत महत्वाची आणि तातडीची शस्त्रक्रिया करायची होती. त्याला खूप वाईट वाटत होते कि आपल्या मुलीचा वाढदिवस म्हणून खास सुट्टी घेतली पण अचानक तिला एकटीला घरी सोडू यावे लागले. तेवढ्यात त्याला तिचा मेसेज आला कि ती घरी मेधाजवळ आहे. त्याने एक समाधानाचा सुस्कारा सोडला. तिने ठरवले कि मेधा चा वाढदिवस चं साजरा करायचा, तिने मेधाला विचारून मागच्या वर्षीचे सजावटीचे सामान काढले आणि घर सजवले. मेधा च्या आवडीचे दोन- तीन पदार्थ केले.

तिलाच तिचे समाधान वाटले. मेधाच्या आई-वडलांचा घटस्फोट झाल्यापासून घराचे घरपणच हरवले होते. तिला समजत नव्हते एवढे दोन उच्चशिक्षित डॉक्टर, एक जण गाण्यात तर दुसरा तबला विशारद पण असे काय झाले असेल नक्की कि त्यांना वेगळे व्हायला लागले. खरे तर तिलाच तिच्या अर्थशून्य संसारातून बाहेर पडायचे होते पण तिची हिम्मत होत नव्हती. पुढच्या जन्मात कोणी पाहलय आत्ता या जन्मी जे आयुष्य मिळालंय ते अकखे आयुष्य धुसपुसत आणि स्वताच्या नशिबाला दोष देत काढण्यात

काय अर्थ आहे? तिने ठरवले कि आता गप्पा नाही बसायचे... असा विचार करतच तिने दार उघडले आणि ती मेधाच्या घराबाहेर पडली